

at det ikke vilde stæe. Saavidt jeg forstod, talte han derom, som om en Mulighed, og derfor kan jeg meget rolig see paa, at denne Lov udgaaer, som den er, især da Ministeren hentydede til, at den nye Søfartslav skulde foraaefage, at den foreliggende Lov blev sat ud af Kraft. Dersom denne Lov med den Overskrift, den har, og med de Motiver, hvormed den fra først af er kommen til Thingene, havde faaet nogle enkelte Tilføjetninger — jeg vil just ikke sige de samme, som jeg har tænkt mig, men nogle, som, om jeg tør benytte det Udtryk, mere havde gjort Overskriften til en Sandhed — havde man kunnet indsætte den som enkelte Capitler i den nye Søfartslav. Det er egentlig det, hvorfor jeg har bestræbt mig, men at det ikke er lykkedes mig, at afsatte de forskjellige Forslag paa en Maade, der er behagelig, beqvem og rigtig i de Lovlærdes Munde, kan slet ikke forundre mig. Efter de Udtalelser, jeg har hørt af den sidste Taler og af Indenrigsministeren, vil jeg imidlertid tage Forslagene under Nr. 44, 49 og 50 tilbage.

Da Ingen optog de nævnte Forslag, vare de saaledes bortfaldne.

Møepstorff: Hvad derimod angaaer de Forslag, der ere stillede under Nr. 41 og 47, kan jeg ikke see, at der er nogen Grund for mig til at tage dem tilbage. Jeg har rigtignok hørt Bemærkninger blive gjorte imod dem, men de have ikke kunnet overbevise mig. Der er blevet bemærket imod Forslaget under Nr. 47 — hvis jeg ikke tager Feil, ogsaa af den ærede Indenrigsminister — at der vilde opstaae Vanskeligheder ved at bestemme, om en Matros „har vundet en saadan Førlighed og Dygtighed, at han kan udrette den sværere og vanskeligere Tjeneste“; men dette vil vistnok ikke være saa vanskeligt. Som jeg før hittede, er der en Præcis; som er antydet i Danske Lov, for det Tilfælde, at en Mand giver sig ud for at være Mere, end han virkelig er, hvilken naturligtvis vil kunne anvendes her, og jeg maa gjentage, hvor kjedsommeligt det end kan være at gjøre og høre Gjentagelser, at der i høi

Grad er Grund til at besygte de Svage, men det er just det, som vil finde Sted her. Det Samme gjælder om Forslaget under Nr. 41, og naar Indenrigsministeren bemærkede, at man ikke eensidigt skal besygte det undergivne Mandskab, men at man ogsaa skal besygte Skipperen og Røberne, troer jeg, at man ved forskjellige af de Forslag, jeg har taget tilbage, ligesom ogsaa ved eet, der endnu foreligger til Afstemning, nemlig Forslaget under Nr. 42, vil kunne see, at jeg ogsaa har havt for Øie at besygte dem, der staae ligeoverfor Skibssolket. Jeg vil saaledes haabe, at eensidighed ikke for Fremtiden skal regnes mig til Last.

Tugen: Naar det ærede Medlem ikke har sølt sig foranlediget til at efterkomme min Opfordring om at tage Endringsforslaget under Nr. 47 tilbage, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at hvis det skulde lykkes ham at faae det sat igjennem, maa der vistnok foretages Forandringer deri. Det kan saaledes ikke gaae an uden videre at sige, at naar en Mand „vinder saadan Førlighed og Dygtighed, at han kan udrette de sværere og vanskeligere Tjenester“, skal han forfremmes til Matros, men man maa da sætte en Grændse for, naar Manden er vøyet op fra Lærling til Matros. Man maa f. Ex. angive visse Dimensioner om Livet eller Vignende, saaledes at Vedkommende, naar han har dem, kan sige: „Nu er jeg ikke mere Lærling, men nu er jeg Matros og kan gjøre Fordring paa at faae Hyre som saadan.“ En saadan Grændse mangler aabenbart i det ærede Medlems Forslag, men den kan maaskee senere komme ind.

Møepstorff: Jeg troer ikke, at det ærede Medlem, der nu satte sig, hvis han var Skipper, vilde finde Vanskelighed ved at komme overeens med Vedkommende om, hvorvidt han var „førlig og dygtig“ til Matros eller ikke, og jeg troer heller ikke, at Nogen, der er vant til at omgaaes disse Folk, vil betænke sig paa at afgive en Dom i saa Henseende.

Da Ingen videre ønskede at høre sig, gif man til Afstemning, hvorved: